

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

Îmi mângâi pe pământ locul durerii Mele, pe cel durut pentru numele Meu pe pământ, pe cel peste care se strânge durere de peste tot, și vin cu praznic sfânt și grăiesc cuvânt de facere peste cei ce stau la făcut după chipul și asemănarea Mea, și grăiesc cuvânt de povăț sfântă peste cei ce nu pot ca Dumnezeu și ar da să poată și nu pot din pricina neputinței lor, căci om de om se deosebește, și aceasta a adus în toate vremile dureri și cruci de dus de cei cu cruci în spate, cruci mari și mici, și apoi îngrămădite ca povară de pe unul pe altul de cei ce nu-și duc crucile, punându-le tot pe cei cu cruci purtate cu greu, căci omul cunoaște puțin de tot taina veacului ce va să fie și nu știe că acolo se strâng toate câte face el în viața lui de om, ca să-l ia apoi acestea sau nu pe el în taina veciei, în sânul lui Dumnezeu, cel zidit de Dumnezeu pentru cei ce se fac pe pământ după chipul și asemănarea Sa în ei.

M-a trimis Tatăl din cer pe pământ acum două mii de ani și Mi-a pus prin înger numele Iisus Hristos și M-am făcut atunci Fiul Omului și i-am arătat omului cum să fie el fiul lui Dumnezeu pe pământ ca să ajungă el apoi la Tatăl lui, la Tatăl Meu, de unde Eu am venit pe pământ ca să-i trag pe toți la Tatăl, iar dacă nu-i trag pe toți e pentru că nu vrea omul să învețe și să cunoască el de la Mine calea spre Tatăl, de la Mine, Fiul Tatălui Savaot, Care S-a arătat oamenilor plin de har și de adevăr și plin de milă pentru cei ce rățesc fără Dumnezeu, fără stăpân peste ei și peste viața lor, peste pacea lor, ca să aibă omul pace și alin să aibă el, și nu durere și nu loviri să aibă.

Vă așez înaintea cuvântului Meu în zi de praznic sfânt, pe voi, cei ce-Mi faceți intrarea la poporul Meu cel de azi ca să-l învăț pe el puterea cea pentru Dumnezeu între el și Dumnezeu, căci scris este că se vor răci tot mai din plin la creștini credința, nădejdea și dragostea în Domnul, căci omul e deprins, săracul, să creadă în el și în om, și tot așa face și cu nădejdea, și tot așa și cu dragostea, și Domnul este văduvit de acestea din partea omului, și vine ziua când voi sta față în față cu tot omul și-l voi întreba cu durere în glas de ce nu a avut acestea pentru Mine în el. Zădarnic caută cei ce vă privesc pe voi, tată, zadarnic zic ei că se iau după voi în cele ale lor, căci voi trăiți pentru Mine și tot așa și lucrați, iar ei lucrează pentru ei și ca ei, și una este să facă ei Domnului și alta este să-și facă ale lor.

O, poporul Meu, îi mângâi în mijlocul tău pe cei peste care se strâng dureri de peste tot. Durerea din ei Mă împinge să fiu cuminte și să vă las pe unii din voi așa cum sunteți și să nu mai umblu la viața voastră s-o ajustez după așteptările acestei vremi cerești, dar durerea Mea pentru cei ce suferă pentru Mine și nu pentru ei înaintea Mea și a voastră Mă face să dau cuvânt de viață și învățătură mare și multă, căci viața este mai mult decât omul, tată, și omul nu se zbate în viața aceasta după legile vieții ce va să fie, iar după legea lui nu poate să aducă el Mie viața lui, viața pregătită de el, căci nu așa e lucrarea vieții, măi fiilor.

O, luați și mâncați! Mâncați cu duhul, fiilor! Acesta este Duhul Meu, Care Se frânge în Mine pentru voi spre iertarea păcatelor voastre, căci Duhul Meu durut vă învață și vă dezvăță, fiilor, vă învață să fiți fiii lui Dumnezeu și vă dezvăță să fiți fiii vrăjmașului lui Dumnezeu, care caută mereu la creștin să-l dezbrace de hăinuță și să-l lase gol și să se ascundă de Dumnezeu apoi cel gol. Tot ce nu seamănă cu Dumnezeu în voi dă să vă învinuiască pe voi că nu sunteți fii ai lui Dumnezeu, căci fiii lui Dumnezeu seamănă cu Dumnezeu pe pământ, nu cu omul, nu cu diavolul, tată. Lipsa lui Dumnezeu din om îl face urât pe om, îl ține gol, fără hăinuță, și îl face hrană pentru diavol cu cele din el și din afara lui, căci cine ascultă de diavol ascultă de păcat, și aceasta înseamnă duh de femeie, duh care nu se rușinează, nu se sfiește, căci cine n-are dragoste de Dumnezeu nu are nici frică de Dumnezeu, frica cea binefăcătoare de mântuire și de Dumnezeu în om.

V-am povățuit cu milă pe toți cei care ați luat și luați peste voi cuvântul Meu. Grăiesc cuvânt lângă izvorul acesta de cuvânt și povățuiesc cu el peste tot și spun: prețuiți-i pe cei binecuvântați aparte pentru voi, ca să intrați sub lucrarea binecuvântării, măi fiilor! Proorocul Ilie plângea la Mine pentru Israel, pentru rătăcirea lui Israel de la faptele vieții și suferința înaintea Mea cu duhul acest prooroc și nu putea mai mult pentru Israel, și Mă cerea în ajutor pentru durerea lui de la popor, chiar dacă era în el puterea Mea prin râvna lui cea pentru Mine în el, putere cu care a coborât foc din cer peste cei iscoditori asupra vieții lui, căci râvna lui de Mine biruia în el mila de omul dușman Mie, dar a coborât el mila cerului peste cei curați cu inima înaintea sa, căci inima curată se face biruitoare pentru om și atrage binecuvântare peste el.

E zi de prăznuire pentru sfânt mare, măi fiilor. Mare a fost acest prooroc înaintea Mea și a oamenilor, și a purtat, lucrătoare în el cu putere, credința, nădejdea și dragostea în Domnul. Iată, se sting acestea și în creștini, că e vreme rece și se stinge omul la inimă pentru Dumnezeu și pentru conștiință, iar când îl ajunge apăsarea conștiinței nu se umilește, ba chiar se înrăiește omul până la Dumnezeu.

Era Israel încercat pe calea dinspre Egipt spre Canaan, era încercat de ridicări și de căderi pe cale, căci se răzvrătea adesea, și a revărsat el dispreț asupra mai-marilor lui, iar Eu l-am făcut să rătăcească în pământ neumblat, unde nu era nici o cărare, dar tot atunci pe cel sărman l-am ajutat, l-am înmulțit cât o turmă, și i-am veselit așa pe dreptii Mei și și-a astupat fărădelegea gura sa, iar cine este înțelept pricepe aceasta și toată mila Domnului, precum este scris.

Eu voiesc să vă învăț pe voi să fiți credincioși și să învățați taina nădejzii sfinte și puterea dragostei în Domnul, dar nu omeneste să căutați să cunoașteți voi lucrarea acestor virtuți sfinte, și voiesc apoi să vă dezvăț de mintea voastră, care vă duce mereu de pe calea adevărului a toate, măi fiilor. Dau să am grijă să-Mi fac datoria față de tot sufletul care a luat și care ia din gura Mea învățătura cuvântului Meu din zilele acestea. Fiți înțelepți ca șerpii, care își ocrotesc gândirea și viața și taina vieții, așa cum știe firea lor cea plină de pildă pentru om. Nu aruncați dispreț asupra celor binecuvântați aparte pentru voi înaintea Mea și a voastră, că iar vă spun că Israel a aruncat cu dispreț în căpeteniile lui, iar Eu l-am făcut pe el să rătăcească în pământ neumblat, unde nu era nici o cărare, măi fiilor. Cei ce ați făcut aceasta și cei ce dați să faceți aceasta, aveți grijă ce faceți și uitați-vă la durerea celor ce au făcut așa, căci au aruncat dispreț asupra celor ce veghează peste poporul Meu din partea Mea, și iată-i, rătăcesc fără nici o cărare.

E mare în cuvânt proorocul Ilie în ziua sa de slavă cu Mine, căci slava Mea sunt sfinții Mei în cer și pe pământ. Râvna lui pentru Mine și pentru voi stă acum cu voi la masă de cuvânt în ziua sa de sobor între sfinți, fiilor. Amin.

— *O, Doamne, o, Doamne al lui Israel cel credincios din toate vremile, eu sunt mânat de duhul râvnei cerești și voiesc să-l învăț pe poporul Tău de azi lucrarea mâinilor curate și neamestecate cu sânge de prooroc, căci cine măneste un duh de prooroc și nu-și trezește apoi conștiința, unul ca acela să se aplece și să stea la învățat dacă voiește viața. Fiecare are de vegheat mult pentru conștiință, ca nu cumva să moară altcineva pentru greșeala sa, căci omul este slab și crede în om și se ia după omul slab, iar pe cel mare cu duhul îl disprețuiește și nu trage cu el, și așa a pățit Moise de la poporul Israel, poporul care a revărsat dispreț asupra mai-marilor lui și a pierdut apoi calea.*

O, popor al învățaturii Domnului Iisus Hristos în vremea Sa cu tine, te învăț cu râvnă mistuitoare: ferește-te înăuntrul tău și în afara ta, ferește-te de duhul de femeie. Ia seama că duhul de femeie se muncește și în femeie și în bărbat și are apucături necreștinești, ba chiar neomenești, iar Domnul a suferit adesea mult și greu de la acest duh chinuitor de om și s-au pierdut prin el dintre cei ce au venit la Domnul, la masa Lui cu acest popor, și n-a stat la învățat și la subțiat creștinul care a venit ca el și a rămas tot ca el, ba mai răi s-au făcut unii, căci și-au strâns în ei pretenții, nemulțumiri, cărtiri, nesupunere sub căpeteniile cele din partea Domnului peste popor. Și-a luat câte unul dreptul să fie nemulțumit de mila Domnului și a iubit să-L aplece

pe Domnul după el ca să-L poată primi pe Domnul și ca să nu se pornească cu dispreț asupra Domnului, căci minte nu are cel ce face așa, și are altceva în loc de minte, fiindcă cine se crede că are minte pentru el, acela și-o pierde pic cu pic și pe cea pe care bruma o mai are.

Duhul de femeie chinuie sufletele în jur, tulbură și sare în sus ca să-și caute placul, strică pacea în jur și nu se mulțumește cu atât și strică duhul, strică văzduhul și vin și pătrund diavolii și ciugule din duhul și din vorbele duhului unei astfel de inimi. Și-a povățuit Domnul poporul să pună pentru păsărelele cerului firimiturile care rămân pe masa lui pe loc pus pentru ele, ca să se roage la Domnul păsărelele cerului pentru omul care le dă hrană, căci ridică pasărea căpșorul spre Domnul ca să vadă Domnul de unde mănâncă ea și ca să răsplătească Domnul pe binefăcătorul vieții ei. Iată, tot așa fac și păsările duhului rău și ciugule tot ce cade din gura omului cârtitor, nemulțumit, nemulțumitor, nesupus, semeț prin toate câte face și spune, plin de mintea lui și dând în lături din ea duhul lui urât și smintitor, om care se duce și se deșartă cu nemulțumirea lui la alt om, pomenind în părți numele celui ce nu-i joacă în plac și învinuind până la Domnul pe cel care aude cu urechea înșiruire de vorbe asupra celui ce se atinge de cele neplăcute din el. O, cine-și strânge nemulțumiri și se duce și le deșartă peste altul între cei ce sunt ai Domnului, vă spun eu cum vine aceasta, că este ca și cum îți vine să ieși cu udul sau cu dosul și îți ridici poala hainei și te dezgolești și murdărești cu cele din tine lăsate peste capul aproapelui tău.

O, Doamne mare, duhul de femeie s-a înfățișat mereu înaintea Ta și a unșilor Tăi în toate vremile și a luptat cu nerușinare, și eu Te rog în ziua mea de pomenire între sfinți să cobori învățătură cu de-amănuntul peste duhul poporului Tău, care trebuie să se deosebească mereu și cu totul de tot trupul de pe pământ, de toți oamenii care nu știu ce fac pe pământ. O, dă-le lor, Doamne, povață și pune hotar necunoștinței pentru cele de sus, ca să poată tot fiul poporului Tău să-și deschidă inima și nu mintea, și așa să stea el înaintea Ta, și să stea la învățat și să priceapă cuvântul învățaturii Tale și adâncimea lui. E zi de lucru pentru întoarcerea inimii creștinilor spre Tine, a fiilor către părinți și către sfinții Tăi, de care Tu Te-ai sprijinit în vreme, că e vremea să ia foc pământul de la prostia omului căzut în mintea sa, căzut în cap, Doamne, că iată câtă stricăciune dă el să așeze pe pământ! Așteaptă sfinții să ai un popor mare și sfânt pe pământ ca sfinții din cer, ca îngerii, Doamne, că a venit vremea să ai și să poți prin cei cuminți cu inima și cu iubirea, că toată lumea s-a stricat la cap. Mă doare de Tine și aș striga ca un nebun în lung și în lat la tot omul care dă să înnebunească prin mintea sa, dându-se spre pierzare om pe om, dar strigă Tu, ca un Dumnezeu tare cum ești, și nu lăsa nebunia omului să mai poată pe pământ, că al Tău este pământul, nu al omului, și al Tău este tot dreptul, că ești Făcătorul a toate și ești Stăpânul, Doamne. O, slavă Ție prin râvna mea cea pentru Tine! Eu numai cu Tine am tras să fiu și nu cu omul, căci omul este dușmanul lui Dumnezeu. O, slavă Ție, Bunule și răbdătorule Stăpân! A Ta fie slava, iar a celor necredincioși rușinea, ca să-i rușineze pe ei pe vecii, iar slava Ta să cuprindă toată firea și să iasă din ea pământ nou spre odihna Ta, după truda Ta cea de șapte mii de ani lucrare, în urma stricăciunii pe care omul Ți-a făcut-o! Binecuvântat să fie poporul Tău cel credincios azi, iar Tu învață-l mereu ce este binecuvântarea Ta pe creștetul lui! O, învață-l, Doamne, căci Tu ești Învățătorul. Amin.

— Amin, amin zic Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă revărs peste tine, poporul Meu, în ziua aceasta cu învățătura Mea spre folosul Meu cu tine, tată. Îmi slobozesc glasul peste tine și te învăț, că fără învățătura Mea poți pieri, fiule. Așează-ți acum firea și primirea, că vin să te învăț și vin să te dezvăț; să te învăț multe și să te dezvăț de multe, că multe ai de învățat și mereu ai, că vremea este rece și nu are în ea pe Dumnezeu.

O, poporul Meu, deschide-ți inima, fiule! Vine Domnul să-ți dea minte din cer. Primește peste tine pe cei binecuvântați pentru tine, ca să intri sub lucrarea binecuvântării, tată. Poporul Israel cel de demult a aruncat dispreț asupra căpeteniilor lui și a rătăcit el apoi fără de cale și a pierit. Ai grijă, tată, să te ferești de acest păcat, ca să te pot Eu purta de mână și să nu cazi de

pe punte, fiule. O, ai grijă, fii înțelept cu Mine și nu singur, tată. Eu, Domnul, te rog pe tine, ai grijă de viața ta, ai grijă să Mă lași pe Mine să-ți dau viață, căci viața este lumina oamenilor, nu este altceva viața.

Te binecuvintez acum pentru duhul învățaturii Mele de azi peste tine, poporul Meu. Vreau, tată, să te culeg rod dulce. Fii copil ascultător, măi fiule, și ajută-Mi culesul și rodul ca să nu se piardă, ca să nu se usuce, căci Eu Îmi adăp cu multul ogorul și aștept din el mult și mare rod, mult, mult, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Am binecuvântat cu sobor de sfinți și de prooroci masa ta de azi cu Mine, hrana cea pentru trup și hrana cea pentru duh la masa ta de azi cu Mine, Israele de azi, fiu al lui Avraam în neamul român, căci seminția cea după făgăduința a lui Avraam este poporul cel credincios ca Avraam în toate vremile, este omul în care Eu, Domnul, am găsit și găsesc credință neclătinată și nădejde la fel, prin dragostea de Dumnezeu zidite acestea în om, dar fii înțelept, fiule crescut de sus cu cuvântul Meu de peste tine în vremea aceasta, fii atent, tată, că fără dragostea de Dumnezeu nu este nimic omul, nici măcar cel care crede și nădăjduiește în Dumnezeu, că nu e om să nu creadă în Dumnezeu și să nu nădăjduiască în El și să nu aștepte de la El, nu e nici între cei care zic că nu este Dumnezeu și că pot ei să facă ce vor ei pe pământ, că și aceia tot de la Dumnezeu au sufletul dat lor, dar iată, fără dragoste de Dumnezeu nu au preț în ei credința și nădejdea nici în cei în care sunt acestea mai mult, nici în cei în care nu-și pun prea mult mintea la lucru pentru Dumnezeu.

Vin, poporul Meu, și te învăț să știi ce să faci cu mintea, și vin să te dezvăț să te iei după mintea ta. Vin să te deprind cu dragostea cea de sus pentru Mine în tine, că dacă dai să iei de pe pământ, de jos să iei dragoste în tine pentru Mine, pățești și tu ca lumea cea lăudăroasă, care se bizuie pe dragostea de aproapele și care-l duce pe om spre om și atât, și apoi spre diavol, căci totul este numai fățarnicie și iubire de sine și părere de sine, amestecate în dragostea dintre om și om, căci dragostea nu poate fi o boală a omului, fiindcă ea este virtute sfântă, cale de sus pentru viața omului, pentru ca să-L iubească omul pe Dumnezeu pe pământ, și toate în numele dragostei de Dumnezeu să le așeze el pe calea lui cu Mine.

O, ai grijă să înveți bine de ce ești și de ce stai tu cu Mine și nu cu lumea, fiule. Nimic altceva să nu cauți decât dragostea de Dumnezeu, și să nu-ți fie ea învinuită de diavol între tine și Mine, căci pentru aceasta nu e de dormit nici o clipă și nici un pic din clipă, fiindcă această făclie se stinge numaidecât când ai da să uiți o clipă de măreția ei, de viața și de adevărul ei în tine, fiule al lui Avraam cel credincios, dar voiesc să-i arăți acestui părinte și cerului tot să-i arăți fapta cea de sus în tine a credinței tale, că dacă lui Dumnezeu nu-I arăți și sfinților Săi, cum ai putea să-i poți omului arăta lucrarea aceasta a ta înaintea lui Dumnezeu? Dragostea trebuie să nu cunoască fățarnicia în lucrarea ei, ci numai adevărul. Școala aceasta la care tu înveți din cer cartea vieții, nu se găsește pe pământ sau la om așa școală de învățătură, și am spus acestui popor, i-am spus de mult că nici cel mai mare împărat nu a avut și nu poate avea o cinste mai mare ca aceasta, să stea omul la masă de cuvânt cu Dumnezeu pe pământ, să stea la facere după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în mâna lui Dumnezeu, și nu este om mai deștept între oameni ca și cel ce stă înaintea Domnului ca să-i dea Domnul de la El pentru mintea lui, pentru puterea lui cea de la Dumnezeu, și de care diavolul și antichrist dă să se atingă cel mai tare în vremea aceasta și să slăbească în om credința, nădejdea și dragostea pentru acestea în el și să-l dezbrace pe om de hăinuța aceasta și să-l lase gol, iar cel gol este cel ce se ascunde de Dumnezeu apoi, căci așa pățesc cei ce nu seamănă cu Dumnezeu, neavând ei grijă să se păstreze fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

Dau să-l dezvăț pe om de mintea lui, care stă împotriva lui Dumnezeu în el. Duhul de femeie l-a depărtat mereu de Dumnezeu pe om și s-a făcut chin în el acest duh străin de Dumnezeu și a chinuit pe mulți oameni mari pe pământ, așa cum a pățit Adam, Irod și mulți ca ei până azi. Cobor învățătură cu de-amănuntul peste tine în ziua aceasta de facere, poporul Meu de peste tot, căci tu trebuie să te deosebești de toți oamenii de pe pământ, fiule, că tu ești poporul Meu și am grijă Eu de tine și duhovnicește și în cele ce trebuie să ai tu pe pământ pe calea Mea cu tine, iar tu trebuie să păstrezi în mijlocul tău grija Mea de tine prin ascultarea de cuvântul Meu și prin statornicia ta în credință cu nădejde în ea, prin dragostea ta de Dumnezeu.

O, ce face dragostea de Dumnezeu în om? Ea lucrează din om pentru Dumnezeu și se face mare numai lucrând. Când ea lucrează încet și nu-și arată pe deplin fața ei în om, îl poate paște pe om nepăsarea de Dumnezeu și de suflet, răcirea dragostei și pedeapsa pentru aceasta apoi, căci despărțirea de Dumnezeu îl costă greu pe om și nu poate spune omul oricum că este el al lui Dumnezeu pe pământ. Numele Meu și viața Mea cu omul sunt pomenite acestea de om mereu, că i s-a dat lui mintea și gura să creadă așa, dar dragostea lui de Mine nu poate el s-o pomenească decât dacă are ea pe deplin față și viață în el înaintea Mea, că nu poate omul rece de Dumnezeu să spună că are dragoste de Dumnezeu.

E rece de Dumnezeu omul, e rece și străin de iubire de Dumnezeu. Ia și învață bine tâlcul cuvântului Meu dintre Mine și tine, măi poporul Meu, și așează-ți prin el tot mai strălucit dragostea ta de Mine, ca să curgă această împlinire apoi peste pământ, tată, și rău de dragoste de sus să curgă din inima și din fapta ta, că am nevoie de izvoare din care să se înnoiască pământul și lumea, fiule. Așteaptă la hotar slava venirii Mele să se reverse de șapte ori mai mult ca strălucirea soarelui peste pământ, și cu tine am de descuiat aceste izvoare, cu tine, cel atât de povățuit de Mine la școala aceasta, la învățătura Mea de peste tine, măi poporul Meu de azi. Ne privesc sfinții, tată, și ascultă învățătura Mea de peste tine minunându-se ei de această minune dintre Mine și tine. Să-ți tresalte și ție dragostea și să se înalțe ea spre Mine ca s-o trimit apoi pe pământ precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și ca să vindecăm omul de necredință, de necunoștință și să-i dăm vedere și să vadă apoi omul pe Dumnezeu cu tine pe pământ și să-L mărturisească, căci cu credința se crede, iar cu cuvântul se mărturisește, precum este scris.

O, n-are omul cunoștință, nu știe rostul venirii lui pe pământ și al vieții lui. Stă ca în închisoare sufletul în trupul omului și face voia trupului, căci trupul îl robește la voia lui, și trupul nu este tatăl lui, căci tatăl sufletului este Dumnezeu, și devine sufletul rob trupului când omul primește prin naștere din om suflet de la Dumnezeu în trupul său. Îi este dor lui Dumnezeu de om după ce l-a pierdut pe omul pe care l-a făcut la început din pământ și i-a dat suflet viu după ce l-a făcut, și de atunci Dumnezeu îi dă suflet la tot trupul pe care-l naște omul, căci Îi este dor lui Dumnezeu de omul pe care l-a pierdut făcându-se el rob păcatului, căci sufletul cel de la Dumnezeu în el pus stă rob trupului păcatului său.

Vreau să-l învăț pe om să-și facă din trupul său palat ceresc pentru suflet, palat lui Dumnezeu pe pământ, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Cel ce se face sfânt cu trupul, acela își răscumpără pentru vecii și sufletul și trupul care i-a găzduit sufletul. Este scris în Scripturi despre răscumpărarea trupurilor și este înviere această taină. Voiesc să-și omoare omul în el păcatul, căci sufletul dat de Mine lui stă ca în temniță în trupul lui cel păcătos, iar cel ce-și câștigă de la Mine sufletul și îl robește trupului său, acela își pierde sufletul, că nu-și va mai răscumpăra trupul lui cel păcătos, dar cel ce-și pierde sufletul său pentru Mine, pentru ființa Mea în el pe pământ, nemaislujind cu el trupului păcatului său, acela își câștigă sufletul său, și cu el își răscumpără trupul său, pe care l-a făcut palat sfânt sufletului său, lui Dumnezeu, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Taina sufletului este mare, iar trupul care nu folosește sufletului nu folosește la nimic, căci trupul nu dă viață așa cum dă sufletul, căci harul lui Dumnezeu îi dă să aibă, iar altfel nu poate omul să aibă.

Voiesc să grăiesc cu duhul tău, nu cu trupul tău, omule. Când grăiesc cu trupul tău te doare trupul, te doare tare, tată. Dacă numai urechea trupului tău Mă aude acum, tu Mă vei goni fără să iei în seamă glasul Meu de peste tine, dar dacă vei deschide auzul duhului tău, duhul este cel ce dă viață, și îți va da de la Mine. O, sufletul tău este întemnițatul cel din trupul tău. Ești temnița sufletului tău cel de la Dumnezeu. Aceasta este trupul tău. Te povățuiesc să te faci casă lui Dumnezeu și s-o împodobești după legea sufletului pentru Stăpânul sufletului tău, că nu ești tu stăpânul, ci temnicerul ești tu. Vin să-ți grăiesc pentru că Eu sunt Tatăl sufletului tău și Mă doare de cel ce este al Meu când stă sub povară, Mă doare așa cum te doare pe tine de un fiu al tău când cade sub robie la stăpân crud cu el și îl plângi pe fiul tău rob. O, fă-ți trupul cer pentru suflet, omule, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar omul este așternutul Meu pe pământ. Pregătește-te palat Mie, că pentru asta l-am zidit Eu pe om și trebuie să-ți amintesc aceasta. Amin.

Mă revărs în mijlocul tău cu râu de viață din cer peste om, poporul Meu. Ai grijă de locul Meu de lângă tine și de locul tău de lângă Mine, tată. Vreau să te văd că înțelegi ce-ți spun, că nu este ușor să înțelegi dacă dai singur să înțelegi. Mai bine este să întrebi și să primești cum să pricepi, numai să-ți placă aplecarea, tată, căci altfel te clatini prin însăși mintea ta. Eu nu Mă supăr pe tine când greșești greșeală mare sau mică, nu, tată, nu Mă supăr pe tine, dar te ajut să-ți ștergi greșeala prin părere de rău și prin iubirea ta de Mine cu toată inima ta. Mă supăr însă pe tine dacă Mă părăsești, dacă dai la spate pe Dumnezeu și calea Sa de azi pe pământ prin acest cuvânt de Duh Sfânt, prin care Eu însămânțez în om pe pământ împărăția Mea. Mă supăr pe tine dacă Mă părăsești după ce greșești, iar altfel nu, numai să stai tu cu inima curată înaintea Mea, nu cum a făcut cu Mine în rai Adam, de s-a jucat de-a ascunsul cu Mine, de M-a făcut să Mă supăr pe el, să Mă tem de el dacă M-a părăsit atât de mult atunci. Duhul de femeie e duh ucigător de om și-l urmărește peste tot pe om, iar omul trebuie să fie înțelept de la Mine împotriva acestui duh ucigaș, căci unii au lăsat femeie pentru numele Meu, și tot de duh de femeie au dat pe lângă ei și pe calea lor, căci omul este încercat pe pământ. Te învăț, poporul Meu, cu de-amănuntul, ca să ai cunoștință de la Mine, tată, și ca să ia omul de pe masa Mea cu tine învățătura Mea.

Când dați, fiilor, să ascultați nemulțumirile celor ce cârtesc în poporul Meu, aveți tot atâta păcat ca și ei, și le dați prilej să facă păcatul acesta și să rostească ei fără teamă cuvinte peste ei, iar voi sunteți atunci martori și le dați prilej să cadă în păcat și în plata păcatului prin înseși cuvintele rostite de ei, căci toate sunt scrise, și ce puțin cred unii aceasta ce spun Eu, dar vor crede când vor vedea ei ce și-au agonisit.

O, nu vrea creștinul să sufere nimic pe drumul lui cu Mine, dară să mai moară el pentru numele Meu pe calea Mea cu el, pe calea lui cu Mine! Greu Îmi este de la unii ca aceștia, de la atât de puțina lor dragoste pentru curățirea păcatelor lor. Omul vine în lume ca prin lupta cea din vremea vieții trupului său să dobândească viața cea fără de sfârșit, dar lupta lui este mică în această vale și nu are dor de viața cea veșnică omul și nu se pregătește pentru ea în viața aceasta de pe pământ. Eu învăț omul cu durere, fiilor, căci el nu are înțelepciune pentru viața lui cea de veci. Dacă un om ia în mintea sa gândirea la Mine, Domnul, acela se umple de duh și de Dumnezeu și nu se mai mânănește și nu se mai răzvrătește și nu se mai nemulțumește de nimic pe pământ, căci este plin de Dumnezeu și de pacea Sa și este bogat în acestea. Dar iată, grăiesc și în alt fel: dacă un bărbat ia în mintea sa gândirea la o femeie, sau dacă o femeie ia în mintea sa gândirea la un bărbat, o așa inimă se umple de duh de femeie, duh tulburător în trup, de duh de nemulțumire, de răzvrătire, de cârtire, de semeție ori de câte ori nu-i cade ceva pe plac sau nu-i ajunge ce este sau ce are, și aceasta este deosebirea în om între Duhul lui Dumnezeu și duhul de om. Când o femeie este însărcinată, își duce cu greutate sarcina în pântecul ei și se ostenește mult s-o ducă și este sub sarcină cu trupul și cu sufletul și cu duhul ei. Când un om se lasă cu sarcina sa pe alt om, îl însărcinează pe acela cu sarcină, și duce acela peste sarcina firii lui pe picioarele lui, duce și sarcina celui ce se lasă peste el cu sarcina sa. O, e păcat să se însărcineze

unii pe alții cu sarcină cei ce cunosc pe Dumnezeu pe pământ, și e bine să-și aibă fiecare picioarele lui, să stea fiecare pe picioarele lui, cu mare grijă să nu însărcineze pe cineva cu sarcinile lui, că nu aceasta înseamnă Evanghelia care învață să-și poarte unii altora sarcinile pe cale, o, nu, tată, nu așa. Nu păcatele, nu nemulțumirile sau apucăturile rele, nu răutatea, ci nevoile să și le poarte frățeste, pentru dragoste sfântă între ei cei ce sunt ai Mei. O, cu ce sunt Eu omului dator de este el atât de nemulțumit pe calea lui?

O, spălați-vă, fiilor, ori de câte ori vi se murdărește inimioara de răutate sau de răzvrătire din pizma diavolului ori de câte ori faceți diavolului loc în voi cu urâtenia lui, căci Scripturile vă învață să nu dați loc diavolului. Vă faceți rău unul altuia dacă aduceți pe fratele vostru la păcat ca și al vostru, că iată ce munte greu cade peste om de la vorbirea omenească, de care unora vă este dată limba cea dinăuntru și apoi cea din gura voastră, tată. Ar fi să lucrezi altfel, măi fiule care-ți iei dreptul să te răzvrătești și să fii nemulțumit, că nu este frumos să ridici pretenții aparte, măi tată, și să ai lucrare aparte. Adu-ți aminte de vorba care spune: „*Ce ție nu-ți faci, nu fă nimănui*“, și caută să-ți fie conștiința curată față de orice altă conștiință, că e o mare datorie ceea ce-ți spun. O, nu te du spre fratele tău cu duh împrăștiat ca să-l împrăștii și pe el. Nu te du cu iscodiri, că-l cazi și pe el, că poate să facă apoi și el așa, și e grea sarcina strânsă prin duhul iscodirii. O, nu da să lovești în cel ce-ți îngrijește viața și sufletul și să-l urăști pe cel ce te poartă spre Mine, că Eu te-am primit la Mine când ai bătut să-ți deschid și te-am învățat să urmezi după Dumnezeu nedispunând pe aproapele tău prin aceasta, ci să cauți să intri cu toată ființa ta sub cei binecuvântați de Mine aparte pentru cei ce bat ca să deschid lor prin cei binecuvântați mai mult decât tine, iar tu să nu le treci înaintea, că e păcat, e duh de diavol aceasta.

Vorbirile seci când se ivesc, aprind omul unul spre altul cu vorbiri vrute și nevrute, fiilor, căci tot ceea ce nu este din Dumnezeu se înmulțește ca păduchii pe capul omului și vă conduce spre rău și vă face să vă mânânce pielea, tată, și să vă scărpinăți apoi. Să se ducă această învățătură peste tot pe unde am Eu pe pământ fii ai acestui cuvânt de învățătură acum! Amin.

O, fiilor, petrecerea dintre voi să fie cerească și nu omenească și nu pământească, măi fiilor, ca nu cumva să vă scrie diavolul că petreceți unii lângă alții pământește și nu cerește pe pământ. Strângeți-vă mănunchi lângă cei mai duhovnicești dintre voi și ascultați așa voi, cei care nu aveți în fire grăire cu folos de mântuire și de Dumnezeu, că va întreba Domnul pe tot omul de tot cuvântul ieșit din gura sa. Dacă ești tulburat și cu fața căzută de tulburare și dacă te vede așa aproapele tău, îi dai de lucru minții lui și faci păcat și tu și el cu cele dinăuntru tău tulburate și tulburătoare, fiule neîmplinit în iubire de Dumnezeu, și iarăși, dacă ești zburdalnic, prea vesel și fără greutate de sfințenie în ființa ta, îi dai de lucru minții celui slab ca și tine și săracuț de cer, și se strică mai mult statura celui fără de statură mare la Dumnezeu, și iată, întrebați-Mă cum e bine să fiți înăuntru vostru ca să se reverse apoi din voi cele bune din voi spre folosul și nu spre clătinarea Duhului, Care Se cere Unul în toți ai bisericii Mele. Amin.

După cele ce văd în voi și între voi din loc în loc, Eu așa vă grăiesc în ziua aceasta de facere, ca să vă întoarceți inimile către părinți și către cei binecuvântați pentru voi, fiilor, că dacă v-aș spune toate acestea prin cei prin care vin la voi, poate că nu le luați în seamă ca de la Mine, și iată, vi le spun Eu. Când văd că de la ei vă este uneori greu să primiți, și, din contra, vă răcoriți inimile unii altora prin cârtire pentru nemulțumirea din voi, când văd așa, vin și încerc să vă povățuiesc Eu pe voi și mai ales pe cei între voi îndărătnici, care ați crescut mult și sunteți iscoditori, neastâmpărați, mari sfătuitori chiar și peste cei puși de Mine în fața rândurilor pentru ordine peste voi și peste toate locurile Mele cu voi și toate lucrurile care sunt și se fac, și iată, aveți ale voastre lucrări de lucrat pe margine, tată, și nu este câștig vouă, ci este pagubă multă, căci diavolul dă să crească mare în voi această lucrare de sine, și Eu Mă tem pentru voi să nu se întoarcă spre voi vârful vărguței cu care Mă atinge diavolul peste față pe Mine pentru voi, cei ce ați crescut mari în voi și nu în Mine și ați crescut urât, fiilor, căci voi n-ați învățat să vă uitați în sus, ci numai în jos, tată, iar în acest fel nu cei ce caută în sus amălesc, ci acei ce se uită în jos cu dispreț

la greșalele altuia și care greșește și el ca un om spre încercarea iubirii și a credinței celor ce vin să-L iubească pe Dumnezeu. Nu vă supărați, Eu trebuie să vă grăiesc și să vă învăț când văd că răul intră în voi, unde Eu intru trup și sânge pentru iertarea păcatelor voastre ca să vă spăl de ele pentru ziua când ne vom întâlni, dacă nu vă veți înmulți greșalele, că iată, voi țineți cheia la voi și dați drumul răului în voi, iar când dau Eu să umblu să văd stricăciunile la care vă trage duhul rău, nu-Mi dați voie în casă, tată, și vă ferecați pe dinăuntru, simțindu-vă stăpâni pe voi înșivă, și nu e bine să lucrați așa, fiilor.

Iată ce umilit grăiesc Eu cu voi față de cum grați voi când sunteți nemulțumiți și când sunteți întrebați de starea voastră, fiilor! Mă doare când răspundeți în răspăr celor ce vă poartă spre Mine și Mă roagă ei să vă păzesc de vărguță când voi cereți aceasta prin ceea ce faceți cu îndărătnicia din voi, cu mintea voastră, tată. Voiesc să vă învăț să luați minte din cer și voiesc să vă dezvăț de mintea voastră, care vă duce spre rău, măi fiilor. Uitați-vă la cei ce s-au luat numai după mintea lor cea iscoditoare și care vede numai ca omul, și siliți-vă să vă deprindeți cu duhul învățaturii cea de sus și a faptelor ei apoi peste voi și faceți-vă cu ele coroniță pentru învățătură, ca la școală, fiilor, când cei silitori primesc coroniță, că iată, rămân repetenți cei de care nu se prinde învățătura și meritele ei, și mai bine le era acestora să-și recunoască greșalele lor, slăbi-ciunile lor, decât să caute să-și acopere greșalele lor cu greșalele altora sau să spună că nu e bună școala, dar dacă umilință nu au avut ca să semene ei cu Mine, și-au acoperit ei rușinea lor cum i-a dus mintea lor, și iată, nu este adevărată zicala cea răutăcioasă a lumii care zice despre locul Meu cu voi că cine intră aici cu Mine nu mai iese, că bine ar fi fost să vină și să nu mai iasă iarăși de la Mine cel ce vine după Mine, cel ce a stat cu Mine la masa aceasta și s-a dus iar de unde a venit când a venit să fie și el fiul Meu, dar locul se umple la loc și nu este a Mea rușinea, și Eu învăț acum prin izvorul învățaturii Mele pe cel de curând venit după Mine aici, unde-Mi hrănesc Eu cu Duhul Meu fii lângă izvor, căci i-am deschis să intre el după ce el M-a dorit lăsând în urmă lumea, mamă și tată, frate și rude, prieteni și pe sine însuși ca să se dea Mie acum și pe vecii.

Tu, fiule care ai iubirea Mea în inimioară, ai rămas din tot ce ai fost și ai avut, ai rămas cu ea și ai venit cu ea la Mine. Ascultă ce te învăț acum Eu, Domnul. Te învăț să iubești să fii copil, de acum și până în vecii, că mare fericire îi așteaptă pe cei ce așa stau în brațul Meu cu fii. Oriunde va fi să te porți sau să treci și să vii, în orice clipă ferește-te dinăuntru tău și din afara ta, ferește-te de duhul de femeie, care se ivește în calea celor credincioși ca să sufle nemulțumiri, cârtiri, semeție, cuvânt mult și vătămător de Duhul lui Dumnezeu între frați, și multe fețe folosite de acest duh, și înțelepțește-te și îndeletnicește-te tu cu dragostea Mea. Această povață împotriva duhului chinuitor de om, duhului de femeie, am dat-o și am scris-o adesea în cartea Mea cu fii în ea prin vorbirea Mea cu ei în vremea aceasta cerească la care am ajuns, și l-am povățuit pe poporul Meu de azi spre viața cea de sus a lui mereu, căci Eu, Domnul, sunt Învățătorul lui Cel ceresc, iar tu M-ai iubit și tu și ai venit și tu ca să-Mi urmezi. Te povățuiesc să fii mereu așa cum ești acum, în dragostea de acum a inimii tale, aici, în chinovia Mea de fii supuși Mie cu dragostea lor, cu jertfa inimii și a trupului lor, în care Eu am alcătuit o dragoste curată și păzită apoi pentru ca să fie ea așa, căci pe toți câți au bătut ca să intre și ca să fie, Eu i-am povățuit să-și călugărească viața și așa să-Mi urmeze pe pământ. Am în poporul Meu și fii și fiice și-Mi fac cu ei lucrarea Tatălui Meu, căci asta am de lucrat cu ei. Mă judecă lumea rea în fel și chip pentru acest popor al Meu de fii și de fiice. Am aici fii, și am în altă parte fiice și Mă sprijin cu ei în lucrările Mele, și am familii curate din loc în loc, trăitori după cuvântul Meu de ieri și de azi, și toți aceștia sunt poporul cuvântului Meu. Sunt oameni care stau cu femeie lângă ei și n-au poftă de femeie, căci au pe Dumnezeu în ei și dragostea de El, și, iarăși, sunt oameni care stau în inima pietrei de munte, în inima pustiei, și se luptă ei împotriva patimii cea de la trup, căci păcatul nu vine din fața omului dacă vine, ci din om se naște el și se lasă în părți apoi cu vătămarea lui, spre ispitirea celor mulți, dar omul îndumnezeit și plin de dragoste din cer știe să lucreze ca

Dumnezeu și nu ca omul, și este ocrotit de Dumnezeu când păcatul ar căuta la el să-l culce la pământ prin omul cel nelipsit de păcat, că multe din om fac rău și urât în jur, dar duhul de femeie este rău fără de rușine, iar dezvelirea dinților și mersul țăntoș aduce urâciune și slăbiciune în părți, în omul slab, și nu-și pune femeia în gând grija pentru cei din jur, și aceasta face rău și în cer și pe pământ, căci cele ce se petrec pe pământ ajung la cer, spre întristarea celor din cer. Sunt pe pământ stricăciuni mari de la duhul de femeie încă de la începutul timpului, căci femeia care cântă cocoșește a stricat și strică la cap și la inimă împărați și argați, precum scrie în Scriptura de la sfârșitul Scripturii, și dorurile ei de păcat Mi-au nimicit de pe pământ prooroci și apostoli, așa cum s-a petrecut cu Ioan, Botezătorul Meu, cel mai mare dintre sfinți, și așa cum s-a întâmplat cu Iuda, apostolul Meu, care-și iubea mult neamul lui cel după sânge, după care umbla mereu, mereu, neam care lucra fărădelegea în curțile templului de la Ierusalim, până ce Iuda și-a pierdut cărarea spre Mine, ca plată a legăturilor lui cu cei nelegiuți din casa lui și cu lumea.

Grăiesc cu tot poporul și îți grăiesc și ție și-ți spun: ai grijă de dragostea ta pentru Mine și cinstește pe cei ce au luat calea, adevărul și viața, pe Mine ca Învățător al lor. Ai nume de voievod din cer, îngerul Meu Mihail, pe care să-l porți mereu în inimioară, ca să ți-o ocrotească el și să Mi-o păstreze Mie mereu vie, mereu caldă, mereu jertfă Domnului și fraților tăi cei vii, căci îți dau acum frățior ție pe poporul cel ascultător al cuvântului Meu, iar pe tine frățior lui. Ți-ai păstrat viața curată și Mi-ai adus-o Mie tinerică și cuminte, dar ți-am păstrat-o Eu, fiule, căci fără Mine nu poate omul. Și acum, binecuvântată să fie de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt intrarea ta la Mine, în curțile Mele cu poporul Meu de la izvor. Amin.

O, poporul Meu, am rostit intrarea și binecuvântarea acestui fiu, care a ieșit din lume și M-a ales pe Mine, așa cum și tu ai făcut, fiule. O, fă-te pildă mereu pentru cel ce vine după Mine și stai supus lui Dumnezeu mereu, ca să vadă mersul cu Dumnezeu cei ce vin lângă Mine și lângă tine prin orânduiala Mea cea de sus, cea tainică în mijlocul tău, tată, și fii atent ce-ți spun Eu ție acum: lasă-l pe cel greșit Mie, nu te fă lui milostiv, lasă-l să ajungă să n-aibă mângâiere așa cum n-am Eu de la el, și să strige el apoi pe Domnul în ajutorul minții lui și al vieții lui, și atunci să văd Eu și să-i dau Eu și nu tu, și să-l înțeleptesc Eu spre pocăință pe cel greșit Mie, iar tu să nu faci mai mult, căci cei ce s-au oblojit unii pe alții în durerile lor, în nemulțumirile lor, în răzvrătirile lor cele asupra Mea și a ta, au căzut aceștia de la Mine, au căzut unii prin alții și nu se așteptau să iasă așa, ci se așteptau la bine pentru ei, iar la Mine și la tine pentru dureri, căci atât de mult a căzut inima lor. Să avem grijă acum de cei ce n-au căzut din binecuvântare și de cei ce intră sub mantia Mea ocrotitoare de fii credincioși și cuminți cu duhul și cu pacea, iar Eu, Domnul, lucrez, poporul Meu, lucrez și nu stau și mereu lucrez, căci Tatăl Meu lucrează și așa Mi-a dat și Mie să fac, Mi-a dat să lucrez, iar Eu îți dau ție lucru cu Mine înaintea Tatălui, Care te iubeste pentru că Mă iubești. Amin.

Pace ție, popor blagoslovit!

Pace vouă, copii ocrotitori din partea Mea pentru poporul Meu de azi! Curând, curând se strânge iar la izvor popor de peste tot al cuvântului Meu, iar voi veți fi împărțitori de Dumnezeu peste el. Lucrul Meu cu voi este în mâna Mea ținut și cu voi lucrez în față și-Mi țin poporul de mână și-i dau din cer, iar el să-Mi dea ascultare, ca să-l pot Eu ocroti pe el, de acum și până în vecii, măi fiilor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2011